

{phocagallery view=category|categoryid=226|imageid=3948}

V jedno daždivé ráno, 3. októbra 2012, sa autobus plne naložený so študentami ŠUVky vybral smerom

Vystúpili sme na parkovisku priamo pri rieke Visle a oči sme upreli na Wawel , o ktorom sme si vypočuli informácie už v autobuse . Po výstupe k hradnému areálu a príchode na nádvorie nás privítali panie sprievodkyne, ktoré nám podali skutočne podrobný výklad, až sme nadobudli základy poľštiny, najmä v odbornej terminológii. Očarili nás najmä kráľovské sály a komnaty, avšak po ich prehliadke sme sa zrazu ocitli pred miestnosťou, prísne stráženou policajtmi, ktorí púšťali návštevníkov do pomerne malej miestnosti iba po dvadsiatich. Z obrazu na nás hľadela očarujúca Dáma s hranostajom – Cecilia Gallerniová. Uchvátení sme ňu hľadeli asi 15 minút, veď dielo od majstra Leonarda nevidíme každý deň.... Iba sme sa utvrdili v tom, že ako sa oplatí ísť za Monou Lisou do Paríža, po stopách Michelangela do Ríma a Florencie, oplatí sa ísť za touto dámou do Krakova. Unikátnym zakončením bola zbierka orientu, kde sme sa akoby stali svedkami udalosti priamo z dejín za vlády Jána III. Sobieskeho - jeho víťazstva nad Turkami. Medzi iným sme užasnuto hľadeli i na čínsky a japonský porcelán, turecké zbrane, brnenia a originálne postroje pre kone. Počas prehliadky Wawelu sa nám vyčasil a strávili sme príjemný čas na Rinku Glownom s pôsobivým Mariánskym kostolom s unikátnym neskorogotickým oltárom od Wita Stwossa vo vnútri. Prezreli sme si aj krásnu renesančnú budovu Sukienice a vedľa stojacu ,mierne vychýlenú radničnú vežu Ratusz. Kto stihol, občerstvil sa nejakými špecialitami z poľskej kuchyne.... a smerom k autobusu sme sa vydali spred románskeho kostolíka sv. Vojtecha. Kráčajúc nábrežím sme skonštatovali , že by sme si tu vedeli predstaviť život a niektorí študenti i následné štúdium. Počas cesty do Zakopaného nielenže vykuklo slniečko, ale sme obdržali i prekvapenie v podobe kompletných kunsthistorických informácií od kolegynky Mgr. Martinkovej o spomínanom unikátnom diele a o príbehu lásky medzi Ceciliou a kniežaťom Ludovicom Sforzom, zvanom Il Moro, i to prečo táto dáma drží v náručí práve hranostaja....Následne sme zažili podvečernú atmosféru i obchodný ruch v Zakopanom a pomíňali posledné zloté. Cestou domov sme sa vracali s pocitom nádherne prežitých chvíľ v Krakove, čo nám pripomenul i poľský film v origináli – Vinci - o tajomnej krádeži spomínaného obrazu...Domov sme odchádzali s presvedčením, že do Krakova sa ešte vrátíme, ale na dlhšie. Navštíviť toto mesto opäť sa určite oplatí!!!

Mgr. Helena Micanová

[späť](#)

{phocagallery view=category|categoryid=226|limitstart=0|limitcount=0}